

Apostolien paasto

Sisällys

Apostolien paasto 3

Jumala kohtaa meidät siellä, missä olemme 4

Hengellisyys kesällä 6

Kripari ja kripajuhlat 7

Valmistujaiset 9

Kesähäät 10

Pyhiinvaellus 11

Kesälomamatka 12

Praasniekat 13

Kesä ja paasto 14

Lomailu ja elämän yksinkertaiset ilot 15

Apostolien paasto

Apostolien paasto alkaa kaikkien pyhien sunnuntain jälkeisenä maanantaina. Paasto päättyy 29.6. vietettävään apostolien Pietarin ja Paavalin juhlaan. Sen kesto on pisimmillään kuusi viikkoa ja lyhimmillään kahdeksan päivää.

Karjalassa apostolien paaston nimi on **kevätpyhä** (kevätpaasto) tai **Petrunpyhä** (Pietarinpaasto).

Petrunpyhä yhdistää toisiinsa kirkkovuoden kevät- ja kesäkauden.

Kolme muuta kirkkovuoden pitkää paastoa (joulupaasto, suuri paasto ja Jumalansynnyttäjän paasto) päättyvät suureen juhlaan. Apostolien paasto sen sijaan päättyy apostolien juhlaan, joka luokitellaan ns. keskisuureksi juhlaksi.

Kunkin kirkkovuoden kolmen muun paaston aikana myös juhlitaan toista suurta juhlaa. Apostolien paaston ajalle taas sijoittuu keskisuuri juhla: Herran Edelläkävijän, Johannes Kastajan syntymän juhlaa vietetään 24.6.

Petrunpyhä päättyy 29.6. vietettävään Petrunpäivään (apostolien Pietarin ja Paavalin juhla).

Jumala kohtaa meidät siellä, missä olemme

Apostolien paastosta löytyy mainintoja jo 300- ja 400-luvuilta. Paaston viettäminen Pentekostarionin jälkeen perustuu Matteuksen evankeliumiin:

Sitten Johanneksen opetuslapset tulivat Jeesuksen luo. He sanoivat: »Meille ja fariseuksille paastoaminen on tärkeää. Miksi sinun opetuslapsesi eivät paastoa?» Jeesus vastasi heille: »Eivät kai häävieraat voi surra silloin, kun sulhanen vielä on heidän kanssaan! Vielä tulee sekin aika, jolloin sulhanen on poissa, ja silloin he paastoavat.

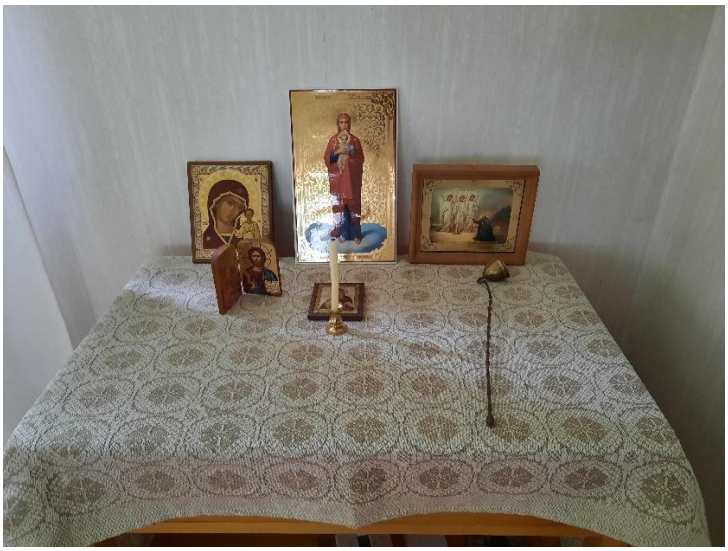
(Matt. 9:14-15)

Apostolien paasto on jatkoa Pääsiäisen, Helatorstain, Helluntain pelastushistoriallisille tapahtumille, joiden kautta koko ihmiskunta uudistui ja sai Pyhän Hengen lahjan sinetin. Se on jatkoa kaikkien pyhien sunnuntaille, joka korostaa kuninkaallisen papiston pyhää kutsumusta pyhittyä jumalankaltaiseksi. Apostolien paasto on muistutus siitä, että emme pelkästään muistele näitä tapahtumia, vaan tulemme niistä osalliseksi – me itse olemme tuo kuninkaallinen papisto. Meidät on lähetetty maailmaan pyhittämään sitä ja samalla itse pyhittymään.

Kirkon kesäkausi on kirkkovuoden ”lopunaikaa”. Kirkkovuosi alkaa syyskuussa, jolloin suuret juhlat valmistavat meitä Kristuksen syntymään. Talvikaudella juhlimme Kristuksen, maailman Valon ilmestymistä meille. Keväällä juhlimme Elämän voittoa kuolemasta ja maailman lunastusta. Kesällä meidät lähetetään tuohon maailmaan, kuten Kristus lähetti apostolit.

Jokainen meistä on lähetetty omaan elämäänsä. Kristityn kutsumus on sitä, että pyrimme pyhittämään juuri ne olosuhteet, joissa kulloinkin olemme ja elämme. Kristuskin kutsui apostolit arkisen työn lomasta. Se kertoo siitä, että Jumala kohtaa meidät siellä, missä kulloinkin olemme, sellaisena kuin olemme. Jotkut lähetetään maailman ääriin, mutta useimmat lähetetään siihen, missä he jo ovat. Useimpien askeesi onkin sitä, että opimme kohtaamaan Jumalan ja lähimmäisen omassa hilaisessa ja jokapäiväisessä toistossamme ja tavanomaisuudessamme. Usko ei lupaa meille jännitystä, huippukokemuksia tai glooriaa. Sen sijaan se tarjoaa meille joka hetki mahdollisuuden pyhittymiseen.

Arjen pyhittämisessä on tärkeää, että elämään ja kotiin on ripoteltu muistutuksia siitä, että Jumala on kanssamme. Ortodoksinen elämäntapa on luonteeltaan hyvin kokonaisvaltainen, eikä jätä elämään katvealueita, jotka jäisivät uskonelämän ulkopuolelle. Ortodoksisen elämäntavan rikkaisiin ja monimuotoisiin ilmenemismuotoihin voit tutustua Kirkkovuosi kotona -materiaalin eri osioissa.

Arjen tiimellyksessä on helppo unohtaa, että kuulumme kuninkaalliseen papistoon. On tärkeää, että kodissa ja elinpiirissä on myös aineellisia muistutuksia Jumalasta, jotka kutsuvat pyhittämään jokapäiväistä elämää. Kaikki, mitä teemme, voidaan pyhittää Jumalalle.

Temaattisesti apostolien paasto muodostaa loogisen jatkumon Pääsiäisen, Helatorstain, Helluntain ja kaikkien pyhien sunnuntain kanssa.

Tultuamme osalliseksi Kristuksen ylösnousemuksesta (Pääsiäinen) Kristus antaa meille taivaaseen astuessaan kaste- ja lähetyskäskyt (Helatorstai). Saatuamme Pyhän Hengen lahjat ja vihkimyksen kuninkaalliseen pappeuteen (Helluntai) meistä tulee Kristuksen ruumis, Hänen pyhiensä Kirkko (kaikkien pyhien sunnuntai).

Apostolien paasto ilmentää kaikkea tätä. Me olemme Kristuksen kirkko, maailmaan lähetetyt apostolit, papit, pyhät ja voidellut. Meidän tehtävämme on tehdä lähetystyötä ja diakoniaa, sekä olla maan suolana ja valona.

Kuva: Pixabay/ geralt

Kirkkovuosi on kokonaisuus, joka muodostaa loogisen jatkumon. Apostolinen paasto jatkaa suurta kertomusta, joka alkoi Pääsiäisestä, ja jatkui Helatorstain ja Helluntain kautta kaikkien pyhien sunnuntaihin.

Hengellisyys kesällä

Suomalaiset ovat kesäkansaa. Lyhyt valoisa ja lämmin kausi innoittaa suomalaiset ulos koloistaan. Kesä on leimallisesti aikaa, jolloin yhtäältä olemme hyvin sosiaalisia ja nautimme kesäjuhlista, festivaaleista ja tapahtumista, vierailemme kaukana asuvien läheistemme luona, ja toisaalta nautimme luonnon rauhasta, vetäydymme mökeille, luemme ja tuijottelemme hiljaisuuden vallitessa veteen.

Seurakuntaelämässä kesä on usein hiljaisempaa kautta, kun toimintapiirit ovat tauolla ja työntekijätkin viettävät kesälomiaan. Kesä kuitenkin mahdollistaa toisenlaisen aktiivisuuden ja hengellisyyden. Kesällä vietetään valmistujaisia, kesähäitä ja kristinoppileirien päätösjuhlia. Kesäloma saattaa mahdollistaa pyhiinvaelluksen ja sitten on tietenkin praasniekat. Kesä ei ole mitään ilman praasniekkoja!

Monet suomalaiset pakenevat kesällä mökeilleen. Mökillä, luonnon helmassa on usein mahdollista hiljentyä eri tavalla kuin hektisen arjen keskellä.

Rukoukset järvellä – Ortodoksi.net

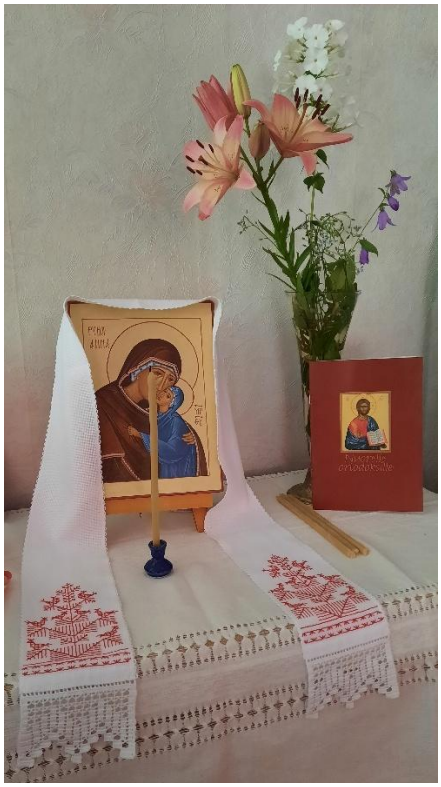
Kripari ja kripajuhlat

Useimmat ortodoksiset nuoret käyvät kristinoppikoulun sinä vuonna, jona täyttävät 15. Kristinoppikoulu toteutetaan lähes poikkeuksetta kristinoppileirinä, jonka lopuksi on juhlallinen päätösliturgia. Tämän jälkeen monilla on kripajuhlat.

Kripa tai kripari (lyhenne kristinoppileiristä) ei ole alun alkaen ortodoksinen perinne. Se on omaksuttu Suomen luterilaiselta kirkolta, joka kutsuu kaikki 15-vuotiaansa vuosittain rippikouluun. Rippikoulu päättyy konfirmaatioon, jonka jälkeen useimmilla on rippijuhlat. Ortodoksisille nuorille on haluttu tarjota samanlainen mahdollisuus, jotta he eivät jäisi paitsi tästä kulttuurisesta siirtymäriitistä. Rippikoulu on juurtunut osaksi kansallista kulttuuriamme niin voimakkaasti, että myös roomalaiskatoliset järjestävät 15-kesäisilleen vahvistusleirejä ja myös uskonnottomille nuorille tarjotaan ns. protuleirejä.

Kripari ei anna ortodoksiselle nuorelle mitään uusia kirkollisia oikeuksia tai velvollisuuksia, sillä ortodoksit on ”konfirmoitu” kasteen yhteydessä, mirhavoitelussa. He ovat uskonnollisesti täysi-ikäisiä ja täysivaltaisia seurakunnan jäseniä. Toki alle 16-vuotiaat eivät voi äänestää tai asettua ehdolle seurakuntavaaleissa, eivätkä alle 18-vuotiaat voi astua avioliittoon, mutta nämä rajoitukset perustuvat lakiin ja maan tapaan. Edes kummiutta ei meillä ole sidottu mihinkään ikään, vaan on kastepapin ja rippi-isän tehtävä harkita tapauskohtaisesti, onko henkilö kypsä kummin tehtävään.

Kripari on puhtaasti suomalaisortodoksinen kulttuurinen perinne, mutta sellaisena se on meille tärkeä ja antaa nuorille mahdollisuuden kiinnittyä seurakuntaan ja vahvistua uskossaan toisten ortodoksinuorien kanssa. Tapoihin kuuluu myös juhlia kriparin käynyttä nuorta kutsumalla läheiset kakkukahveille ja antamalla nuorelle lahjoja.

Lähtökohtaisesti kannattaa kysyä nuorelta, mitä hän toivoo kripalahjaksi. Aina voi silti antaa ikonikortin ja toivottaa monia armorikkaita vuosia. Kummi voi muistaa nuorta ikonilla, rukousnauhalla, käspaikalla, Raamatulla, tuohusjalalla tai muulla kirkollisella lahjalla. Ortodoksisten Nuorten Liiton ja Valamon luostarin verkkokaupoista löytyy lisää ideoita.

Kauppa :: Ortodoksisten nuorten liitto ONL ry

Valamon luostarin kauppa Tuohus – ikoneita, tuohuksia ja lahjatavaroita

Vahvistuksen sakramentti ja vahvistusopetus

Roomalaiskatolinen kirkko toimittaa lapsille erikseen kasteen, ensikommuunion ja konfirmaation eli vahvistuksen sakramentin. Vahvistuksen sakramentti vastaa meidän mirhavoiteluamme ja se toimitetaan noin 12–18 vuoden iässä, riippuen kulttuurista, hiippakunnasta ja seurakunnasta. Katolinen kirkko Suomessa kutsuu nuorensa osallistumaan vahvistuksen sakramentista samana vuonna, kuin heidän ikätoverinsa osallistuvat rippikouluun, eli 15. ikävuotena. Vahvistuksen sakramenttia edeltää vahvistusopetus, ja tänä päivänä myös vahvistusleiri. Itse sakramentin toimittaa piispa, joka voitelee vahvistettavan krismalla (mirhalla). Tapana on, että nuori valitsee sakramentin edellä itselleen uuden nimen, jonkun itselleen läheisen pyhän mukaan. Itse toimitukseen pukeudutaan mieluusti valkoisiin vaatteisiin, joskus päässä on seppele. Vahvistus on katolisessa kulttuurissa merkittävä siirtymisriitti ja sen jälkeen nuorelle järjestetään suuret juhlat.

Lisää vahvistuksen sakramentista ja krismalla voitelusta, ks. Helluntai.

Vahvistuksen sakramentti - Katolinen kirkko Suomessa

Rippikoulu eli ripari

Protestanttinen konfirmaatio on periytynyt suoraan roomalaiskatolisesta vahvistuksen sakramentista, mutta protestantit hylkäsivät konfirmaation sakramenttina. Protestanttinen konfirmaatio on ainoastaan kirkollinen täysi-ikäisyyden seremonia, jonka jälkeen konfirmoitavat saavat oikeuden käydä itsenäisesti ehtoollisella, ilman vanhempiaan tai kummia. Konfirmaation synonyyminä käytetään ilmaisua ”päästä ripille” ja sitä edeltävää opetusta kutsutaan rippikouluksi. Rippikouluun kuului aikanaan uskonopin kuulustelu ja ensimmäinen rippi.

Rippikoulun ja konfirmaation kehitys - EVL Plus

Konfirmaatio-sana tulee latinan kielen sanasta *confirmare*, mikä tarkoittaa vahvistamista.

Protuleiri

Suomen katsomuksellisen kentän monimuotoistuessa syntyi tarve järjestää leirejä niille 15-vuotiaille nuorille, jotka eivät osallistu luterilaiselle rippileirille, katoliselle vahvistusleirille tai ortodoksiselle kriparille. Vuonna 1990 alettiin järjestää katsomuksellisesti sitoutumattomia Prometheus-leirejä eli protuleirejä, joille voivat osallistua paitsi uskonnottomat, myös eri uskonnollisista katsomuksista tulevat nuoret.

Tietoa Protusta - Protu

Rukous kriparilaisten edestä

Valmistujaiset

Kesän alussa monet viettävät valmistujaisia. Myös näissä juhlissa voi kirkko kulkea rinnalla. Papin voi pyytää toimittamaa kiitosrukoushetken, minkä lisäksi juhlissa voidaan laulaa monia vuosia ja siunata juhlapöytä laulamalla ruokarukous. Ortodoksille kaikki juhlat ovat mahdollisuus kiittää Jumalaa.

Kaikissa kesäjuhlissa voi kiittää Jumalaa.

Kesähäät

Ortodoksinen kirkko ei periaatteessa vihi avioliittoon paastojen aikana, mutta pastoraalisista syistä tähän voidaan tehdä harkinnanvaraisesti myönnytyksiä. Ei siis ole tavatonta, että ortodoksit viettävät häitään kesäkuussa, kun vietetään apostolien paastoa.

Ortodoksinen avioliittoon vihkiminen on juhlallinen toimitus (ks. 1.10.) Sen kesto on noin 30 minuuttia ja sen aikana tavallisesti seistään. Kuumana kesäpäivänä kannattaa siis huolehtia nesteen- ja hapensaannista, sekä käydä ajoissa istumaan, ettei keskeytä toimitusta pyörtymällä.

Hääjuhla on jokaisessa kulttuurissa omanlaisensa ja Suomessa pariskunnat tekevät juhlasta usein itsensä näköisen.

Mikäli on läheinen morsiamen tai sulhasen kanssa, voi keskustella siitä, haluaako tuore pari lahjaksi vihkimistä silmällä pitäen esimerkiksi

- vihkimaton (perinteisesti käspaikka);
- yhteisen maljan;
- lahjakortin kukkakauppaan, jos kruunujen sijaan käytetään seppeleitä;
- seppeleiden kehystyksen;
- vihki-ikonin, jossa on Jumalansynnyttäjän ja Kristuksen ikonit (ja johon seppeleet voidaan myös kehystää;
- tai vaikka jotakin esineistöä yhteiselle kotialttarille.

Avioliitto on sakramentti ja häät suuri ilojuhla!

Pyhiinvaellus

Kesällä monet tekevät pyhiinvaelluksia lähelle ja kauas. Kirkkomme perinteeseen ei kuulu, että jollakin tietyllä pyhällä paikalla käyminen olisi kaikkia velvoittavaa. Sen sijaan ajatellaan, että vaikkapa sunnuntaina kirkkoon lähteminen on sekin pieni pyhiinvaellus. Onhan jokaisessa kirkossa reliikki, ja liturgiaan osallistuva ottaa osaa pyhien saattoon, sekä osallistuu Pyhistä Lahjoista. Tässä suhteessa ei yksi paikka voi olla toista pyhempi.

Pyhäkköihin suuntautuvien pyhiinvaellusten lisäksi tyypillisiä pyhiinvaelluskohteita ovat luostarit. Maassamme näitä on kaksi: Lintulan nunnaluostari ja Uuden Valamon munkkiluostari. Molemmat ottavat vastaan pyhiinvaeltajia, vierailijoita ja matkailijoita. Molempiin voi myös hakeutua talkoolaiseksi.

- Lintulan Pyhän Kolminaisuuden luostari

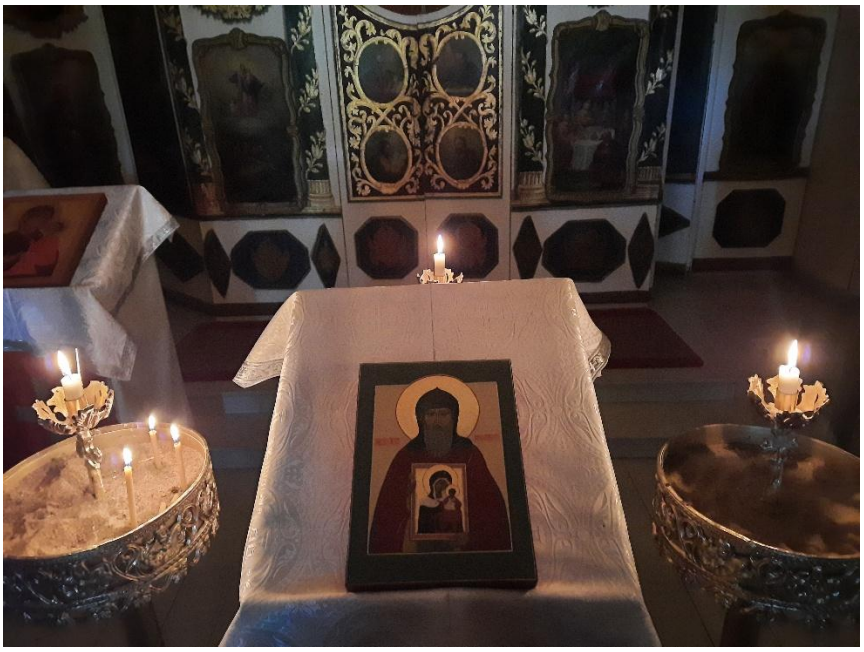
Etusivu | Valamon luostari

Lapin ortodoksinen seurakunta järjestää vuosittain pyhän Trifon Petsamolaisen pyhiinvaelluksen. Pyhiinvaellus sijoittuu tavallisesti loppukesään.

PYHÄN TRIFONIN PYHIINVAELLUS 2025 – Oulun Hiippakunta

Karjalan Kirkkotie on ortodoksinen matkailu- ja pyhiinvaellusreitti, joka alkaa Heinävedeltä ja päättyy Ilomantsiin. Kirkkotien varrella on vanhoja karjalaisia pyhäkköjä ja erämaakalmistoja.

Karjalan kirkkotie - Via Karelia

Kesäinen pyhiinvaellus voi suuntautua lähipyhäkköön tai praasniekoille.

Kesälomamatka

Ortodoksin on matkalle hankkiutuessaan hyvä muistaa muutama vinkki:

Pakkaa mukaan matkaikoni ja pieni hartauskirja. Näin voit rukoilla ikonin edessä missä vaan. Myös filakto-amulettti kulkee kätevästi mukana.

Lue lähtiessäsi rukous matkalle lähtevien puolesta. Se sisältää myös anomuksen turvallisesta paluusta.

Siunaa lähtösi:

- ovesta astuessasi voit siunata kotioven isolla ristinmerkillä karmista karmiin;
- suutele ovenpielessä tai ulko-ovessa olevaa ikonia;
- tee ristinmerkki aina kulkuneuvon lähtiessä liikkeelle.

Majapaikankin voi siunata. Aseta ikoni näkyvälle paikalle. Siunaa makuupaikkasi ristinmerkillä. Voit pirskottaa pyhitettyä vettä vuoteelle ja huoneen ovelle ja nurkkiin.

Vieraile kirkossa matkallasi. Sytytä tuohus ja anna pieni uhrilahja.

Kotiin palatessasi muista kiittää matkasta ja suojeluksesta.

Rukous matkalle lähtevien puolesta

Herra Jeesus Kristus, meidän Jumalamme. Sinä olet todellinen ja elävä tie. Sinä matkustit Joosefin sekä Äitisi, puhtaimman Neitseen, kanssa Egyptiin. Sinä kuljit Luukkaan ja Kleopaan kanssa Emmaukseen. Nöyrästi rukoilemme sinua, kaikkein pyhin Herra: Matkusta armostasi näidenkin palvelijaisi kanssa. Lähetä heille, kuten palvelijallesi Tobiaalle, heidän suojelijakseen ja ohjaajakseen enkeli. Suo enkelisi varjella heitä ja päästää heidät näkyvien sekä näkymättömien vihollisten kavalista pauloista ja ohjata heidät sinun käskyjesi täyttämiseen, johdattaa heitä rauhassa, hyvinvoivina ja terveinä sekä saattaa heidät takaisin kotiin vahingoittumattomina ja levollisina. Auta heitä onnellisesti ja sinun kunniaksesi toteuttamaan hyvät matka-aikeensa, joilla he tahtovat palvella sinua, sillä sinun on valta armahtaa ja pelastaa meidät ja sinulle sekä iankaikkiselle Isällesi ja kaikkein pyhimmälle, hyvälle ja eläväksi tekevälle Hengellesi me kunniaa kannamme nyt ja aina ja iankaikkisesti. Aamen.

Praasniekat

Jokainen ortodoksinen pyhäkkö on pyhitetty jollekin pyhälle ihmiselle.* Tämän pyhän muistopäivänä vietetään pyhäkön temppelijuhlaa eli praasniekkaan. Praasniekka on pyhäkköyhteisön yhteinen vuotuisjuhla, jolla on aina ollut tärkeä yhteisöllinen ja sosiaalinen merkitys. Temppelijuhlan yhteydessä on sukuloitu, tanssittu, riiattu, pidetty markkinoita ja verkostoiduttu. Tänäkin päivänä praasniekat kokoavat uskovia paitsi omasta yhteisöstä, myös lähiseuduilta. Monet suuntaavat pyhiinvaelluksensa nimenomaan praasniekoille.

Praasniekka on ”kirkon nimipäivä”.

Praasniekka alkaa juhlan aaton vigilialla. Itse juhlapäivänä toimitetaan juhlaliturgia, vedenpyhitys ja ristisaatto. Pyhäkön eläville ja edesmenneille rakentajille, palvelijoille ja kaunistajille lauletaan monia vuosia ja iankaikkinen muisto. Pyhäkön suojelijalle voidaan siunata koliva. Toimituksen jälkeen on tavallisesti yhteinen juhla-ateria ja mahdollisesti jotain ohjelmaa.

Jos praasniekka sattuu tiukalle paastopäivälle, paastoa kevennetään öljyllä ja viinillä.

Ortodoksiset praasniekat – Elävän perinnön wikiluettelo

* Pyhäkkö voi olla pyhitetty myös pyhälle tapahtumalle. Tällöin pyhäkön suojelija ei ole tapahtuma, vaan se, ketä juhlitaan. Jos pyhäkön temppelijuhlaa vietetään Kristuksen kirkastumisen juhlana, on pyhäkön suojelija Kristus. Sama koskee ikoneita: pyhäkkö, joka viettää temppelijuhlaansa vaikkapa Tihvinäläisen Jumalanäidin ihmeitätekevän ikonin juhlana, on Jumalansynnyttäjän suojeluksessa.

Kesä ja paasto

Kesä on grilli- ja jätskikautta. Molemmat ovat täysin yhteensovitettavissa paaston kanssa. Aspotolien paastona kala on sallittu useimpina päivinä ja kaupoissa on yllin kyllin vegaanisia vaihtoehtoja jäätelölle. Ei ole siis mitään syytä jättää väliin kesäherkuttelua, kunhan muistaa kohtuuden.

Kasvissyöjän grilliherkut – näihin kasviksiin ihastuvat kaikki! - Kotiliesi.fi

Grilliherkkuja kasvissyöjälle - tämä grillimenu juhlistaa satokauden antimia

Kuva: Pixabay

Apostolien paaston aikana kala on sallittu useimpina päivinä ja monet apostoleista olivat ammatiltaan kalastajia. Erilaiset kalaherkut sopivat kesägrilliin ja paastonajan arki- ja juhlapöytään.

Jäätelöt ja sorbetit | Vegaanituotteet.net

Suomalaista keskikesän juhlaa eli maallista juhannusta vietetään kesäkuun 20. ja 26. päivän välisenä lauantaina. Maallisen juhannuksen vietossa on kristityn hyvä muistaa kohtuus, sekä lisäksi huomioida kirkollinen juhannus, eli Herran Edelläkävijän, Johannes Kastajan syntymän juhla, jota vietetään 24.6.

Lomailu ja elämän yksinkertaiset ilot

Useat suomalaiset aloittavat lomansa maallisesta juhannuksesta. Kun arjen paine hellittää, monet nauttivat hiljaisuudesta ja hitaasta rytmistä. Parhaimmillaan loma on mahdollisuus arkisen rukousrytmin lujittamiseen, sekä hengellisen ja teologisen kirjallisuuden lukemiseen. Mökillä voi saunan lämmittämisestä, mustikan keräämisestä, aamukahvista terassilla ja valoisista kesäöistä tulla lähes pyhiä hetkiä. Tällaisina yksinkertaisina onnen hetkinä kannattaa muistaa lausua lyhyt rukous, esimerkiksi ”Kunnia olkoon sinulle Jumala, kunnia sinulle!”

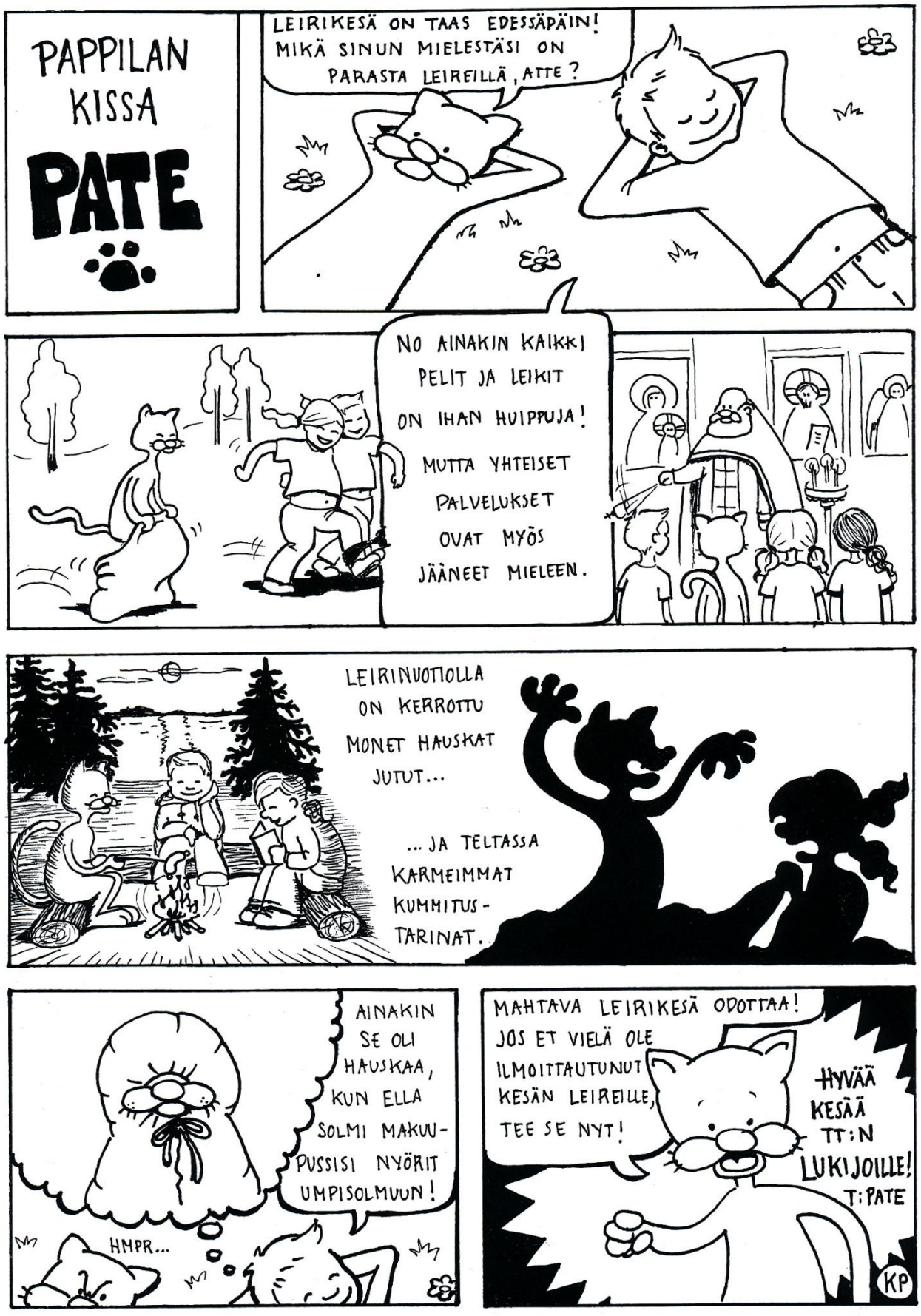

Kesällä voi esimerkiksi viettää aikaa luonnon helmassa ja lukea kiitosakatistosta, joka tunnetaan myös nimellä akatistos luomakunnalle.

Vihkosen laati Maura Ihatsu

Kreditoimattomat kuvat Maura Ihatsu

Pate-sarjis Kirsi Vuomajoki/ Ortoboxi

PAPPILAN KISSA
PATE
LEIRIKESÄ ON TAAS EDESSÄPÄIN! MIKÄ SINUN MIELESTÄSI ON PARASTA LEIREILLÄ, ATTE?
NO AINAKIN KAIKKI PELIT JA LEIKIT ON IHAN HUIPPUJA! MUTTA YHTEISET PALVELUKSET OVAT MYÖS JÄÄNEET MIELEEN.
LEIRINUOTIOLLA ON KERROTTU MONET HAUSKAT JUTUT...
...JA TELTASSA KARMEIMMAT KUMMITUS-TARINAT.
AINAKIN SE OLI HAUSKAA, KUN ELLA SOLMI MAKUU-PUSSISI NYÖRIT UMPISOLMUUN!
HMPR...
MAHTAVA LEIRIKESÄ ODOTTAA! JOS ET VIELÄ OLE ILMOITTAUTUNUT KESÄN LEIREILLE, TEE SE NYT!
HYVÄÄ KESÄÄ TT:N LUKIJOILLE!
T: PATE
KP